

Sygn. akt I C 3132/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Ziarko

Protokolant: stażysta Sylwia Waślicka

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko K. B.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.900 (jeden tysiąc dziewięćset) zł z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 9 października 2015 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 94,47 (dziewięćdziesiąt cztery 47/100) zł tytułem kosztów sądowych;

IV zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.770,28 zł (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt 28/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Arkadiusz Ziarko

I C 3132/15

UZASADNIENIE

Powód R. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) kwoty 23.860 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty tytułem zwrotu uiszczonej ceny oraz poniesionej szkody. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika z zawartych 19 maja 2015 r. oraz 25 maja 2015 r. między stronami umów sprzedaży na łączną ilość 50 słupków betonowych mających posłużyć do budowy ogrodzenia. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 900 zł tytułem zwrotu ceny zapłaconej za towar oraz 22.960 zł tytułem poniesionej szkody związanej z wadą zakupionych przedmiotów. Powód wykorzystał zakupione od pozwanego betonowe słupki na budowę ogrodzenia. W krótkim czasie od ich posadowienia, zaczęły się pojawiać pęknięcia oraz ubytki w ich strukturze zewnętrznej, w skutek uszkodzeń znaczna część słupów zaczęła się ruszać i przestała być stabilna, uszkodzenia powstały bez ingerencji zewnętrznej. Powód stwierdził, że zakupione słupy betonowe są wykonane wadliwie, a przez co nie są przydatne do budowy zamierzonego ogrodzenia.

Powód wykrył wady w strukturze 32 z 50 słupków, przy czym z biegiem czasu mogą się ujawnić wady w strukturze kolejnych słupków. O zauważonych wadach powód poinformował pozwanego telefonicznie. Pozwany zaproponował wymianę wadliwych słupków na nowe. Z proponowanym rozwiązaniem nie zgodził się powód wskazując, że słupki są już zalane zbrojonym betonem i ich usunięcie będzie się wiązać ze znacznymi kosztami. W związku z brakiem odzewu ze strony pozwanego powód w kolejnych pismach wzywał do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 15.000 zł tytułem wymiany słupków i naprawy ogrodzenia. Powód podniósł, że obok zwrotu ceny zapłaconej za wadliwy towar żąda również naprawienia szkody wynikłej z nienależytego wykonania umowy.

Pozwany odmówił zapłaty, pomimo kierowanych do niego wezwań.

Pozwany K. B. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie do powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podał w pierwszej kolejności, że strony zawarły dwie umowy sprzedaży słupków betonowych. Pozwany kwestionuje swoją odpowiedzialność za zaistniałą sytuację. Pozwany własnym transportem dostarczył słupki powodowi, obie strony sprawdzały jakość towaru, nie stwierdzono żadnych pęknięć. W trakcie między pierwszą, a drugą dostawą powód powiadomił, że 3 słupki są pęknięte, pozwany zgodził się je wymienić na wolne od wad. Przed drugą dostawą poinformował powoda, żeby nie montował słupków, jeżeli pojawią się na nich pęknięcia. Zapewnił, że wymieni wadliwe słupki na nowe. Pozwany uzyskał informację, że nie może dojść do wymiany słupków, ponieważ są one już zamontowane. Pozwany wskazuje, że słupki były sprawdzane u producenta i w trakcie rozładunku u powoda. W chwili wydania powodowi nie miały pęknięć. Pozwany podnosi, że towar był przechowywany i zamontowany przez powoda nieprawidłowo co spowodowało uszkodzenie słupków. Pozwany twierdzi, że pęknięcia słupków można z łatwością usunąć poprzez zastosowanie specjalnej żywicy. Brak jest więc podstaw do demontażu całego płotu. Pozwany podaje, że powód wybrał najdroższe rozwiązanie z powodu złego wykonania płotu.

Pozwany wniósł o zawiadomienie o toczącym się procesie P. S. (1) – producenta słupków betonowych w trybie art. 84 Kpc, wskazując że w przypadku negatywnego dla pozwanego wyniku procesu będzie miał roszczenie w stosunku do producenta słupków, zasadne jest więc zawiadomienie go o toczącym się procesie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 maja 2015 r. powód nabył od pozwanego 20 szt. słupków betonowych za kwotę 360 zł. W dniu 25 maja 2015 r. powód dokupił jeszcze 30 szt. słupków za kwotę 540 zł. Zakupione od pozwanego słupki w łącznej ilości 50 szt. powód wykorzystał do budowy ogrodzenia swojej posesji.

(dowód: bezsporne)

Powód po krótkim czasie po postawieniu słupków zauważył pęknięcia i część słupków zaczęła się ruszać tracąc stabilność.

Powód niezwłocznie poinformował pozwanego o wykrytej wadzie słupków. W odpowiedzi pozwany zaproponował powodowi nieodpłatne dostarczenie nowych słupków, na co powód nie wyraził zgody, wskazując, że słupki zostały zabetonowane w cokole, a ich wymiana łączyłaby się z dużymi kosztami.

(dowód: pismo powoda z dnia 28 czerwca 2015 r.)

W wyniku braku odpowiedzi od powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.000 zł tytułem naprawy ogrodzenia.

(dowód: pismo powoda z dnia 10 sierpnia 2015 r.)

Powód sporządził wycenę robót naprawczych, w której ustalił ostateczny koszt robót naprawczych na kwotę 22.960 zł.

(dowód: wycena z dnia 31 sierpnia 2015 r. k.24-25)

Pozwany K. B. był sprzedawcą słupków, zaś P. S. (1) był ich producentem.

(okoliczności niesporne)

Pozwany K. B. wyjaśnił, że nie posiada żadnej dokumentacji w oparciu o którą produkt – słupki betonowe - został wprowadzony do obrotu, dokumentów nie posiada również producent P. S. (1). Nie wiadomo jakie cechy fizyczne posiada słupek, słupki produkowane są w stodole bez atestów.

(dowód: opinia biegłego K. P. k. 59, zeznania K. G. k. 235v, zeznania P. S. (1) k. 236-237)

Ogrodzenie na posesji powoda z prawej i lewej strony budynku zostało wykonane z użyciem słupków zakupionych od pozwanego. Łącznie w ogrodzeniu ustawiono 50 szt. słupków betonowych zakupionych u pozwanego K. B., po 25 szt. z każdej strony. W ramach robót ziemnych powód wykonał wykop i wyrównanie pod cokół. Następnie zostały wykonane dwustronne szalunki cokołu o szerokości 20 cm i ułożono chudy beton. W szalunki ułożono zbrojenie cokołu i ustawiono słupki betonowe, które w dolnej części zostały podbite betonem, a w górnej opasane nabitkami. Po ustawieniu słupków cokół zabetonowano betonem, tworząc monolityczną całość. W ogrodzeniu z prawej strony jest pękniętych 13 szt. słupków, a w ogrodzeniu z lewej strony jest pękniętych 16 szt. słupków. Pęknięcia słupków są poprzeczne i usytuowane na wysokości do 50 cm nad cokołem. Pęknięcia są mało widoczne, lecz po uchwyceniu ręką i nacisku na słupek rozwarstwienie powiększa się i wyraźnie odczuwalny jest brak stabilności pękniętych słupków.

Odkrywka wykazała, że słupki zostały zbrojone czterema prętami ze stali gładkiej o średnicy 4 mm. Stwierdzono, że z 50 szt. słupków dostarczonych przez pozwanego 29 szt. posiada wadę w postaci poprzecznych mikropęknięć betonu na ich całym przekroju poprzecznym. Powyższa wada jest wadą istotną uniemożliwiającą ich wykorzystanie do budowy ogrodzenia.

(dowód: opinia biegłego K. P. k. 61)

Nie ma możliwości stwierdzenia czy słupki betonowe zostały uszkodzone podczas, montażu, produkcji czy transportu, brak jest danych aby stwierdzić, powyższe kategorycznie. S. jest w stanie złamać pojedyncza osoba, wytrzymałość betonu to nie jak wskazuje pozwany B25 tylko B10, słupki nie nadają się do budowy ogrodzenia.

(dowód: opinia uzupełniająca biegłego K. P. k. 124, k. 237)

S. betonowe produkowane przez pozwanego P. S. (1) są wykorzystywane do różnego rodzaju ogrodzeń.

(dowód: pismo pozwanego P. S. (2) betonowe ogrodzeniowe technologia i proces produkcji k. 152-154)

S. są głównie wykorzystywane do ogrodzeń na polach, z reguły przyczepia się do nich drut lub lekką siatkę.

(dowód: zeznania świadka K. G. k. 276v)

Powód nie został poinformowany o przeznaczeniu słupków sprzedawanych przez pozwanego. W publicznych informacjach o firmie pozwanego nie ma informacji o przeznaczeniu produktów.

(dowód: zeznania pozwanego K. B. k. 278)

Cokoły ogrodzenia wykonane przez powoda zostały wykonane niezgodnie z zasadami wiedzy technicznej. Odkrywka wykazała, że:

- cokoły z prawej i lewej strony zostały posadowione na powierzchni terenu na humusie bez wykonania wykopu, nie wykonano podsypki ani chudego betonu,

- cokół lewej strony (patrzac od frontu budynku) miejscowo utracił stabilność i przechylił się w stronę sąsiada, a słupki uchyliły się od pionu, odchylenie to wynosi od 2 cm do 9 cm na wysokość słupka,

- cokół z prawej strony ma odchylenia od pionu wynoszące od 2 do 3,5 cm, miejscowo przesunął się w stronę sąsiada, ponieważ od strony działki powoda między cokołem a gruntem powstała szczelina,

- na obu cokołach widoczne są liczne spękania, a z odkrywek zbrojenia wynika, że cokoły nie zostały wykonane z betonu lecz wykonano je z zaprawy cementowej, a zbrojenie zostało ułożone na gruncie.

- słupki ogrodzenia nie zostały podbite betonem, lecz końce słupków stoją na gruncie.

Wobec wad cokołów wykonanych przez powoda nie jest możliwa naprawa istniejącego ogrodzenia, gdyż cokół wykonany z zaprawy cementowej się rozpadnie przy próbie wiercenia. Powód nie wykonał cokołu ogrodzenia w rozumieniu sztuki budowlanej, tylko wylewkę z zaprawy cementowej na gruncie, która wkrótce sama się przewróci lub ulegnie całkowitej degradacji w wyniku rozmrożenia. Wymiana wadliwych słupków wymaga rozebrania całego ogrodzenia i ponownego prawidłowego wykonania zarówno cokołu, jak i wstawienia niewadliwych słupków.

Koszt rozbiórki istniejącego ogrodzenia i wykonania nowego wynosiłby 15.640,74 zł i zawierałby koszt dostawy nowych słupków posiadających deklarację właściwości użytkowych, który wynosi 1.600 zł.

(dowód: opinia biegłego K. P. k. 285-289)

Z dokonanych przez biegłego ustaleń wynika, że powód nie wykonał cokołu ogrodzenia w rozumieniu sztuki i wiedzy budowlanej, tylko wylewkę z zaprawy cementowej na gruncie, która wkrótce sama się przewróci lub ulegnie całkowitej degradacji.

W okolicznościach niniejszej sprawy z uwagi na wadliwe wykonanie cokołu obciążenie pozwanego kosztami robót naprawczych włącznie z wykonaniem cokołu spowodowałoby bezpodstawne wzbogacenie powoda.

(dowód: opinia biegłego K. P., k. 285-289 oraz k. 348-350)

Koszt usunięcia **29** słupków według biegłego wynosi 137,58 zł netto w tym koszty ich wycięcia wynosi 69,66 zł oraz utylizacji w kwocie 67,92 zł.

(dowód: opinia biegłego K. P. k. 57-75 (70))

Wadliwe wykonanie cokołów, nie miało wpływu na pęknięcia słupków, postawienie słupków na gruncie zamiast podbicia ich betonem również nie miało wpływu na pęknięcia słupków.

(dowód; opinia uzupełniająca biegłego K. P. k. 349)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie zakwestionowano oraz na opinii biegłego z zakresu budownictwa, K. P. (w szczególności k.56-62, 119-124, 284-289, 348-359, 369-370). Złożona zaś przez biegłego sądowego opinia była w tym zakresie zupełna, jasna i logiczna, w pełni odpowiadała na istotne w sprawie kwestie, wobec czego poczynione przez biegłego ustalenia Sąd w pełni podzielił i przyjął za własne.

Należało dać wiarę zeznaniom przesłuchanych świadków i stron, gdyż były one spójne i logiczne, korespondowały z powyższym materiałem dowodowym, a bezpośrednim kontakcie brzmiały przekonująco.

Sąd oddalił również wniosek dowodowy strony pozwanej w przedmiocie dopuszczenia opinii z innego biegłego na wskazane w zakreślonej dla dotychczasowego biegłego tezie dowodowej okoliczności. Powołany biegły mgr inż. K. P. ustosunkowując się do przedstawionych przez strony zarzutów przedstawił swoje stanowisko w sposób jasny, a

jego opinia była wystarczająca w zakresie wiadomości specjalnych. Wskazać nadto należy, że sam fakt niezadowolenia jednej ze stron z treści sporządzonej w toku sprawy opinii biegłego, tudzież podtrzymywania zarzutów pod adresem tej opinii, nie obliguje w żadnym razie sądu do dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii biegłego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 września 2010 r., VI ACa 36/10, LEX nr 785497). Co więcej, pozwany nie kwestionował niezależności biegłego, a zatem brak podstaw aby uznać, iż biegły był nieobiektywny w sprawie i istniała konieczność powołania innego biegłego.

Pozwany i powód składali zarzuty do wydanej przez biegłego opinii. Biegły szczegółowo odniósł się do każdego z nich i wyjaśnił swoje stanowisko zmieniając ją w ramach nowych okoliczności wynikłych podczas badania sprawy. Na rozprawie w dniu 26 października 2016 r. ponownie wyjaśnił na jakich okolicznościach i materiałach się opierał. To, w ocenie Sądu przemawiało za przyjęciem opinii biegłego i przedstawionych przez niego wniosków.

Nadto wyniki opinii pokrywały się z wnioskami płynącymi ze złożonych do akt sprawy ekspertyz prywatnych, wykonanych na zlecenie powoda. Wady produkcyjne słupków są ewidentne, nie spełniają one swojego założenia i nie nadają się do wykorzystania przy budowie ogrodzenia.

Zgodnie z ustawą o wyrobach budowlanych z dnia 16 kwietnia 2004 r. określającej zasady wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu jeżeli posiada deklarację zgodności albo aprobatę techniczną. W oparciu o te dokumenty można określić jakie cechy i jakie właściwości użytkowe powinien posiadać wyrób.

Zgodnie z art. 4 ww. ustawy wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym, jeżeli nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, w zakresie odpowiadającym jego właściwościom użytkowym i zamierzonemu zastosowaniu co oznacza, że jego właściwości użytkowe umożliwiają prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym, w których ma on być zastosowany w sposób trwały, spełnienie podstawowych wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Wyrób w postaci słupków betonowych produkowanych przez P. S. (1) nie ma cech, które gwarantują jego jakość i możliwość zastosowania w budowie ogrodzenia. Producent i sprzedawca słupków nie posiadają żadnych dokumentów świadczących o cechach ich produktu. Zgodnie z opinią biegłego słupki te nie mogą być wykorzystane w budowie ogrodzenia, nie są także odporne na wilgoć, nie mówiąc już wytrzymałości na napięcia związane z utrzymaniem siatki czy naciskiem człowieka lub zwierzęcia. Nie mają więc odpowiednich właściwości użytkowych, nie spełniają swojego przeznaczenia, są to wyroby o wątpliwej jakości.

Podstawę prawną roszczenia powoda stanowiły przepisy o rękojmi za wady fizyczne rzeczy sprzedanej art. 556 i nast. Kc oraz art. 417 Kc w zakresie zgłoszonego roszczenia o odszkodowanie.

W pierwszej kolejności należało zatem rozważyć, czy zgłoszone przez powoda usterki można uznać za wady fizyczne spornych słupków.

Zgodnie z art. 556 § 1 Kc, sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym.

Z cytowanego przepisu wynika również, że dla przyjęcia wady fizycznej rzeczy, uzasadniającej odpowiedzialność z tytułu rękojmi decydujące znaczenie ma określenie czy powoduje ona zmniejszenie jej wartości i użyteczności, które to pojęcia pozostają ze sobą w ścisłym związku. Dla oceny wad fizycznych decydujące znaczenie mają względy funkcjonalne (...) (por. Czesława Żuławska w: red. G. Bieniek, Komentarz do Kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, Tom 2, Wydanie 5, Warszawa 2003, s. 43-44)

S. betonowe w niniejszej sprawie nie spełniają swojego przeznaczenia, tzn. nie nadają się do budowy ogrodzenia, posiadają więc istotną wadę wpływającą na ich przydatność, sam pozwany przyznał, że wymieni wadliwe słupki na wolne od wad, problem więc istniał od samego początku transakcji.

Z okoliczności sprawy wynika, że powód nie został należycie poinformowany o właściwościach kupowanego towaru, co przyznał sam pozwany K. B., jako osoba prowadząca działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży elementów ogrodzeń i akcesoriów do nich powinien się liczyć z tym, że klienci mogą wykorzystać sprzedawane przez niego słupki właśnie do budowy ogrodzenia.

Wskazać należy, że umowa została zawarta z udziałem konsumenta. Powód dokonał zakupu w celu niezwiązanym z działalnością zawodową czy gospodarczą. Przedmiot umowy dotyczy tym samym obrotu konsumenckiego.

To pozwany jest podmiotem profesjonalnym w stosunku zobowiązaniowym łączącym strony niniejszego procesu, wobec czego zgodnie z art. 355 § 2 Kc był obowiązany do zachowania należytej staranności przy uwzględnieniu zawodowego charakteru swojej działalności. Pozwany zamówił towar i winien znać jego właściwości. Powód zaś nie może ponosić negatywnych konsekwencji z powodu wadliwości dostarczonego towaru.

Zgodnie z art. 556² Kc jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego

Biorąc pod uwagę reguły doświadczenia życiowego, w związku z treścią art. 557 § 1 Kc (sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy), należy także przyjąć, że powód nie miał realnych możliwości ustalenia ukrytych wad słupków.

Domagając się zwrotu ceny, powód realizował zatem uprawnienie przysługujące mu z ustawy, zwrot ceny słupków w wysokości 900 zł jest więc w pełni zasadny. Cena 18 zł za słupek odzwierciedlała jego jakość i była adekwatna do jego klasy. Powód nie domaga się zapłaty za zakup nowych słupków. Za 22,14 zł brutto można nabyć słupki o właściwościach wymaganych do odpowiedniego wykonania ogrodzenia.

Sąd uznał za teoretycznie prawidłowe wyliczenia biegłego odnośnie kosztów demontażu i budowy nowego ogrodzenia. Nie można jednak przyjąć, że pozwany odpowiada za koszt wybudowania nowego ogrodzenia w okolicznościach niniejszej sprawy, co po kolejnych oględzinach potwierdził również biegły (k. 349).

Biegły ustalił i wyjaśnił, że cokół utrzymujący betonowe słupki został wykonany w sposób wadliwy i z biegiem czasu ulegnie on degradacji. Naprawa ogrodzenia wstępnie proponowana jest w tej sytuacji niemożliwa. Wariant naprawy zaproponowany przez biegłego nie może zostać zastosowany, gdyż był sporządzony dla właściwie postawionego cokołu. Wykonany przez powoda „cokół” posiada liczne wady m.in. słupki stoją na gruncie i nie są podbite betonem, utracił stabilność, posiada miejscowo wysokość mniejszą niż 30 cm – naprawa przewidywała wiercenia na 40 cm, ma odchylenia od pionu wynoszące od 2 do 3,5 cm. Nie jest to więc cokół ogrodzenia tylko wylewka z zaprawy cementowej na gruncie, sama z czasem ulegnie degradacji.

Pozwany nie ponosi odpowiedzialności za źle wykonany cokół, nie może więc ponieść kosztów budowy nowego cokołu. Odpowiedzialność pozwanego ogranicza się więc do wad sprzedawanych słupków, których ujawnienie nie miało związku z wadliwie wykonanym cokołem. Gdyby pozwany miał ponieść całkowite koszty budowy ogrodzenia od nowa to doszłoby do bezpodstawnego wzbogacenia powoda, co podkreślił nawet biegły.

Żądania powoda zgłoszone w pozwie, były wygórowane. Powód błędnie przyjął, że należy się mu od pozwanego całkowity koszt wymiany ogrodzenia tytułem poniesionej szkody. Powód nie wykazał aby należała mu się tak wysoka kwota tytułem poniesionej szkody na skutek istotnej wady zakupionych przedmiotów. W związku z tym Sąd nie mógł przychylić się do żądania powoda, gdyż nie ma podstaw do obarczania pozwanego kosztem budowy nowego ogrodzenia. Powoda z pozwanym łączyła umowa sprzedaży słupków betonowych, nie łączyła stron żadna

umowa o roboty budowlane czy o dzieło odnosząca się do wybudowania ogrodzenia wraz z cokołem i osadzeniem słupków. Osobą wykonującą montaż słupków oraz budowę wadliwego cokołu był B. F., niezwiązany w żaden sposób z pozwanym.

Ostatecznie nie ma możliwości jednoznacznego oszacowania szkody, jaka wiąże się z koniecznością wymiany słupków, co skutkowało koniecznością oceny sytuacji w tym zakresie na podstawie art. 322 Kpc (Jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.).

Skoro słupki zostały zamontowane w czymś co nie stanowi cokołu, a jedynie opisaną przez biegłego wylewkę, która sama ulegnie degradacji, to nie można traktować tego jako cokół i obciążać pozwanego kosztami wykonania prawidłowego cokołu.

W rezultacie zachodzi sytuacja analogiczna do zamontowania słupków bezpośrednio w ziemi. Dodatek w postaci wylewki cementowej niewiele zmienia. Do decyzji powoda należy, czy tę nieprzydatną z punktu widzenia sztyki budowlanej wylewkę zostawi czy nie. Odszkodowanie należy generalnie ograniczyć do kosztów demontażu słupków.

Koszt usunięcia 29 słupków według biegłego wynosiłby 137,58 zł netto w tym koszty ich wycięcia wynosi 69,66 zł oraz utylizacji w kwocie 67,92 zł.

Uwzględniając konieczność demontażu wszystkich 50 słupków oraz ewentualne inne związane z tym koszty potrzebne na ich usunięcie suma 1000 zł wydaje się odpowiednia do całkowitego zaspokojenia roszczenia powoda w omawianym zakresie.

Mając na uwadze powyższe, w punkcie I wyroku, na podstawie wskazanych wyżej przepisów zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.900 zł. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 Kc zgodnie z żądaniem pozwu.

W pozostałym zakresie powództwo o zapłatę zostało oddalone jak w pkt II wyroku.

Rozstrzygnięcie o nakazaniu pobrania nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci części wynagrodzenia biegłego pokrytego tymczasowo przez Skarb Państwa znajduje swoją podstawę prawną w [art. 83 ust.2](#) w zw. z [art.113 ust.1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych](#) (tekst jedn. Dz. U. z 2010 nr 90 poz.594 ze zm.) Zgodnie z [art. 83 ust.2](#), w orzeczeniu kończącym postępowanie Sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy [art. 113. Art. 113](#) zaś odwołuje się przy ustalaniu zasady ponoszenia przez strony nieuiszczonych kosztów do treści przepisów o kosztach procesu, tym samym w odniesieniu do wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa stosować należy zasadę z [art. 100 kpc](#). Powód wpłacił 2.000 zł jako zaliczkę na wynagrodzenie biegłego, całkowite koszty opinii zasadniczej i uzupełniających wyniosły 2.094,47 zł. Na podstawie art. 100 kpc Sąd orzekł o zwrocie kosztów nieuiszczonych wydatków na opinię biegłego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie w brakującej kwocie 94,47 zł, nakładając to zobowiązanie na powoda, który wygrał proces jedynie w 7,96 % jak w pkt III wyroku.

Powód wygrał proces jedynie w 7,96 %, dlatego też koszty procesu między stronami rozdzielono stosunkowo – na podstawie art. 100 zd. 1 kpc. Powód poniósł koszty procesy w wysokości 5.704, 47 zł na co składają się koszty opłaty od pozwu (1.193 zł), koszty zastępstwa procesowego (2.400 zł) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł), a także zaliczek na opinię biegłego (2.094,47 zł). Zgodnie ze stosunkiem w jakim powód wygrał proces należy mu się 454,25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu od pozwanego. Pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 2.417 zł na co składają się koszty zastępstwa procesowego (2.400 zł) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł). Pozwany wygrał proces w 92,04 % w związku z czym należne mu od powoda koszty procesu wynoszą 2.224,53 zł. Po wzajemnym rozliczeniu kosztów między stronami należało zasądzić na rzecz pozwanego od powoda kwotę 1.770, 28 zł jak w pkt IV wyroku.

SSR Arkadiusz Ziarko